

L' hi preguntaban á ella que, perque estimava tant al Quico y per tota resposta deya: no ho sé; y ab tota la ingenuitat de qu' es capás una noya als 18 anys hi afeigia: No 'n fá pás poch ni gaire de temps que l' estimo al Quico, tant... com ne fa qu' éll m' estima á mi.

Y si algun batxillé l' hi preguntaba á n' éll que, perque estimava tant á la Ció, aquest s' arronsaba d' espatillas y girant qua ja ha havia respost. Pero aixó sí, que no se 'n burlessin pas de la Ció, perque 'l Quico 's posaba com una furia.

Oh, y lo mes estrany es que casi ab la boca may se deyan res; gastaban los ulls per parlar-se; y com qu' aquest es un llienguatge que no ment, cuan d' enamorats se tracta, no n' estalviaban poca de saliva per dir-se finesas, veritat totes, y no espatlladas al passar del cervell á fora passant per la tafanera llengua, que moltes vegadas tot ho embolica volguentho adobar.

Y aquest amor cast, pur, angelical que ja venia com aquell qui diu del bressol, hont se conegueren, donchs qu' eran germans de llet, era contrariat ab tota la fieresa pels pares d' ella, que s' havian entussonit en destorbar aquell idili, digne d' esser posat en un país de bano com lo dels pastorets y pastoretas que tant be 'ns pintan, ab alló dels bens que s' ho miran, y 'ls aucells que ho escoltan per cantarho despres á las sevas parellas respectivas.

Ella era rossa, tenia 'ls ulls blaus, y com que era *frabricanta*, moltes vegadas també hi tenia las mans y la cara.

Ell era ros, tenia 'ls ulls blaus, y molts cops cara y mans l' hi blavejavan perque treballava al tin de 'n Segura.

A la que res l' hi escau, poseuli blau, diu 'l *ditcho*; y ella sempre havia de portar blau, sobretot á las festas; y éll per no esser menos, las corbatas blavas eran las que l' hi feyan mes pesa, perque agradavan á n' ella; y cuan no la corbata, lo mocadoret de liahir en la butxaca de l'

americana havia de ser blavós de un caltó ó altre; y 'ls *camelos* blaus de pedra y un anell per las festas ab pedra blava.

Al ball poch hi anaba ella; com que son pare no ho volia de cap terme! pero ella sempre l' hi deya: Quico, diverteixte ja que jo no puch; mentres no ballis ab aquella tova que tant se mofa de nosaltres diverteixte tu entre tant, que ja 'ns divertirém despres tots dos.

A la cuenta, 'ls pares d' ella estaban embabiecats per un que tenia l' hos berrán molt dret d' haberlo deixat criar sens ajubario; y com que 'ls deya que era dels de la sang blava, y ells s' ho creyan, d' aqui las engunias de la Ció y del Quico.

'L cas es que D. Gumersindo, com aixis l' hi deyan, se la passaba be: la feyna ja l' havia acabada al llevar-se.

Com vivia y de que feya manegas, ho sabia 'l fondista, 'l sastre y 'l cafeter, etc. etc. que tots cobraban ab esperansas formals de 'l que tenia molta terra á la Habana y un tio *muy rico* que li *mandaba muchos pesos* que may ningú havia vist.

Jo ja ho veig, deya, 'l Quico, com que jo casi no se de lletra y aquest ximple sempre 'ls explica comedias y bo y espllicantlas tambe las fa y sembla alguna cosa, 'ls vells hi baban, y 'ls fa somniar grandesas, y no se que 'ls ha dat que se 'l creguin tant á peus junts. No se perque fins me sembla que l' hi affluixan la mosca.

Ella, la Ció, poch hi assentia en aixó últim, perque coneixia lo agarrant qu' era 'l seu pare; y camí de Palou avall, cuan lo Quico de cuan en cuan l' acompanyaba de retorn del treball ho habian discutit varias vegadas ab la colla, que, dit sia de pas, tots los hi anaban de la banda, y en contra del D. Gumersindo que s' havia entravessat á tot l' art fabril del poble.

Poch entraba als càlculs del de sang blava casarse ab la Ció, per mes qu' era pubilla de una casa, forsas terras de regadiu y molts piuyons arreplegats los